

کۆری دەپەمی شوان

کەرەتیکیان پاشایەک ئەبن، پاشاکە زۆر دەولەمەن و ملک و مال و ولایتیکی بن سنووری ئەبن، بەلام کۆری نەبوو کە بیئنتە جینشینى. پاشاکە پیر دەبن، خودا کچنکیان پین دەدا. لە خوشی ئەمەو پاشا جینتیکى گەرە سازدەکات و دواچار حەساوگەرەکانى خۆى بانگهێشت دەکات و بیئان دەلیت کە لە نیو کتیبە سىحروجادووە کانیان وە پیتی هەسارەکان سەیر بکەن، تا بزەن، کچی کچەکەى مارەدەکات و تاجو تەختى ئەو بە چ کەسێک دەکات.

ئەوانیش سەیری دەکەن و ولامى پاشا دەدەنەو کە کچەکەى کۆری دەپەمی شوانتیک بە شووی خۆى هەلدەبژیریت، بەو نیشانەى کە ئەو کۆرە خال و نیشانەپەک والە بان شانى چەپەو. پاشا کە ئەمەى بیست، زۆر توورە دەبن و دەقیرتیی: "ئەم قسە قۆرانە چیبە. تا ئەوکاتەى من زیندووم، رینگە نادەم کچی من بیئنتە زنی کۆرە شوانتیک." ئەمجا دەستوور دەدات حەساوگەرەکانیش بخەنە زیندان و زنجیریان کەن. پاشا و وەزیرەکەیشى سیپالی دەرویشى دەکەنە بەر و دەکەونەپى کە کۆری شوانەکە بدۆزەو و بیکوژن، تا بەرى ئەو بەرگن بیئنتە شووی کچەکەى.

کەم دەپۆن، فرە ئەپۆن، دەگەنە لادێیک. لەپالی گوندەکە، کەپرە لارەپەک هەبوو، کە هی شوانتیکى ناحیوی هەزار بوو.

جا لەوی وەزیر گوتی بە پاشا: "گەرەم، ئیمە لە درێژەى سەفەرەکەمان دا، لە هەر شوینتیک بەزیوین، رۆیشتینە مائی دەولەمەنەکان، با ئەمجارە لای شوانتیک شەو سەریکەین."

پاشا بریک پیری لیکردەو و دواچار بەلینى پین دا. ئەمجا ئەسپەکانیان تاودا تا گەیشتنە کەپری شوانەکە. کەبرای شوانیش تۆ کۆری هەبوو، هەریەکیان مائتر لەوی دیکە. ئەم مندالانەش لەدەرە یارییان دەکرد و کە دوو سواریان بینی، کۆرەگەرەکەى رای کردە مائەو و گوتی: "باوکە، باوکە! دوو دەرویش دین بۆ مائان."

شوانەکەش رۆیشتە بەرى کەپرەکەو، سەرى دانویان بۆ میوانەکان، یارمەتیدان لە ئەسپ پینە خوار و بەخێرھاتى کردن: "ئەى دەرویشینە، میوان نێردراوێ خودایە. بەخێر پین سەرچاو، فەرموون چنە ژوورەو، بچەسینەو و نان بچۆنەو."

جا پاشا و وەزیریش لە ئەسپ ھاتنە خوار و چوونە ناو مائەکەپرینەکە. شوانەکە پیاویکی هەزار بوو و هەرتەنیا یەک مەری هەبوو. مەرەکەى سەرپری و کردیە قاورمەیکى بەتام بۆ میوانەکانى. پاشا جا گوشتى برژاوى دەخوارد و دەیگوت: "قەت لە ژیاوما چیشتى بەتامى وام نەخواردوو. پین بلێ کۆرە خاسە، ئەمەت چۆن درووست کردوو؟"

"وہ گیانی تۆ کاکە دەرویش، تەنیا شتی کە ئیمە شوان مانا دەتوانین باش درووسی بکەین، قاورمە لینانە. ئەم ھونەرە بە ئیرسى لە باوبا پیرەو دەگاتە ئیمە و لە ئیمەشەو دەگاتە مندال و ئەو و نەپیرەمان. ھەرەھا باوکم ئەمەى پشانى من داو. شوانەکە ولامى داو. نیوہشەو نریک بوو و ساحیومالیش جینخەوى بۆ میوانەکان راخست و داوى ئەو ھەموو خەوتن.

بەیانى کە پاشا و وەزیر لە خەو ھەستان، شوانەکە ئەوانى ئاگادار کردەو، کە ئەمشەو کۆرە دەپەمەکەى لەدایک بوو.

"کۆرەکەمان پشان بەدە.": پاشا بە بووراوہى داواى کرد.

شوانەکە جا مندالەکەى ھینا و خستیبە ناو ماتۆلکە و پشانى میوانەکانى دا. کۆرەکە جوان و ساق بوو و بانى شانى چەپیشى نیشانەپەکی پتوہ بوو. شوانەکە گوتى بە میوانەکان، کە پیرەتتیک گوتوویەتى، ئەم مندالە رۆژى لە رۆژان کەنیشکى پاشا دەخوازى. لەوی پاشا یەکسەر دلنیا بوو کە ئەمە ھەر ئەو کۆرەسە کە حەساوگەرەکان باسیان کردبوو و ئەو بە شوینى دا دەگەرئى، بیکۆژئى. لەم ماوہ بە دا شوانەکە نانى بەیانى لەسەر سفرە راخست بوو و بە میوانەکانى گوت: "خۆش وەحالى ئەو مائەى کە دەرویش سەرى تى دەکات! فەرموونە سەر سفرە میوانە خۆشەویستەکام."

پاشا جا گوتى: "کۆرە خاسە، من نانى تۆ ناخۆم، بەرلەوہى تۆ داواکاریەکم بە جى نەھینى."

شوانەکەیش دەرجا وتى: "دەرویش گیان، بەخوا من ھىچ شک ناوہم وە دەردى تۆ بخوا. جارئ نانەکەتان بچۆن، داواى قسە دەکەین."

"نەبەخوا، تا قەولم پین نەدەى کە داواکەم وەجى پیری، من یەک تۆسکەپش نان ناخەمە سەر لیوم." پاشا دیسان داواکاری کرد.

شوانەکەیش بەلینى دا پین ئەوہى شەرتەکە ببیسى و میوانەکانیش سەرپرایەل بوونە ناخواردن. داواى نان خواردن پاشا گوتى بە شوانەکە: "تۆ قەولت بە من دا، کە تکاکەم وەجى بەینى."

"دەى بۆزە مامۇ دەروېش، بزانم چىت گەرەكە"، شوانەكە قسەى كۆد.

"من پىلوانىكى بەتەمەن و پىرم و كۆرم نىيە. كۆرە كۆرپەكەتم پىن بدە، بە پىلوانەى كۆرەكەت زىرت دەدەمى. تۆ دەست ناروا و ھەزارى، بەلام كۆرەكەت لای من ژيانىكى خۇشى ئەين"، پاشا داواى كۆد.

"كى تا ئىستا بىستوو بەتى كە باوكىك جگەرگۆشەى خۇى بدانە نەئاسىك بىيا؟"، شوانەكە پرسى.

ئەوېش ولامى داو: "تۆ قەولت دا بوو داوا و شەرەكەى من بە جى بەينى."

پىلوانەكە جا چوو بۆ لای ژەكەى كە پرسى پىن بكات و ئەوېش گوتى پىنى: "نازە تۆ قەولت داو بە پىلوانە و ئەنى بەجىنى بەينى. سەرەپراى ئەوھەش ھىنمە گىرمانخوردووە چۆن ئەو تۆكە بەخىيو بگەين. بەو پارەيەش دەتوانىن ئەوتووەتى مندالەكانمان بەخىيوكەين و ئەم كۆرپچانە سەرنوشتى چارەپان نووسراوہ. سەيرى شانى چەپى ناكەى، نىشانەيەكى پىوہىە. ئەمە يانى خوەش شانس و چارەپانە، و تەنانت ئەگەر لای خەلكى نەئاس و غەربەيش بىت، ھەمدىسان ژيانى باش دەين."

جا ئەوان مندالەكەيان دا بە پاشا و ئەوېش مندالەكەى خستە سەر شاينوترازو و بە گۆيرەى وەزنى مندالەكە زىرى خستە ئەوسەرى و داپە شوانەكە دواجار لەگەل مندال و ەزىرەكەى سواری ئەسپ بوون و بەرىكەوتن. دواى ماوہەك گەيشتنە ناوايەك و لەوئ دارتاشىكيان بىنى. رۆيشتن بۆلاى و سفارشتى سەبەتەيەكيان دا، جا تەواو بوو لەگەل خۇيان برديان تا گەيشتنە چەمىك. جا پاشا مندالەكەى خستە ناو سەبەتەكەو و فرىي داپە ناو ئاو و رۆيشت.

ماوہەكى زۆرى پىن چوو و پاشا رۆژى رۆيشت بۆ راو. ھاوړى و نەوكەرەكانى بەجى مان و ئەو بەتەنى رۆيشتە ناو دارستانو ھەروا كە دەرۆيشت، گەيشتە چەم و ئاوى، كە لىنى چەندگەنج مەلەيان دەكۆد. پاشا ئەوانى بىنى، ئەسپەكەى راوہستان، كە سەيرى مەلەكردىيان بكات تا ھاوړى و ژىردەسەكانى دىن. لەناكو بىنى كە يەككىك لەم مندالانە نىشانەيەك ھا بە شانى چەپەوہ و ئەمەش پاشاى خستە بىر ئەو مندالەى، كە خۇى چەنسال لەمەوہەر فرىي داوہو ناو ئاوكە. بەس ئەو پرواى نەدەكۆد كە ئەمە ھەر ئەو مندالە بىت، لەبەرئەوھەش رۆيشت بۆلاى گەنجەكە و لىنى پرسى: "پىنم بلى، كۆرى كىبى تۆ؟"

"من كۆرى ئاشەوانم"، كۆرەكە ولامى داوہ.

"وہرە مالى باوكتم پىن پشان بدە"، پاشا وتى.

كۆرەكەش پاشاى برد بەرەو مال و ئاشەوان كە سواری بىنى، خىزا ھاتە پىشوازى. سوار سلاوى كۆد و ئەوېش بەخىرھاتنى كۆد. بەس چوون پاشا سىپالى راوى لەبەر بوو، ئاشەوان نەيزانى ئەمە پاشاس و ئەمجا دەعوەتى كۆد بىنە مالەوہ: "فەرموو بىە بە مېوانم، مامۇ گيان، مېوان شانس دىنى بۆ دەركاى مال."

پاشايش لە ئەسپ چوہ خوار و رۆيشتە مالى ئاشەوان و دواجار لىنى دەپرسى: "پىنم بلى خالۇ، خۆرگە تۆ مندالى زورت ھەس؟"

ئەوېش گوتى: "ئەو كۆرە كە رېگاي مالەكەمى پشان دا، ئاقانە كۆرەمە، خواگيان ھەژدەسال لەمەوہەر ئەوى دا بە من. ئەوېش ئاوہا كە رۆژى لەرۆژان ئاشە ئاويەكەم لە گىر كەوت. جا من رۆيشتە سەيرى بگەم بۆ لەكار كەوتگە، ئەبىنم كەچى لەسەر چەرخى ئاشەكە سەبەتەپەك گىرى خواردووە بە چەرخى ئاشەكە و لەكارى خستووہ. جا سەبەتەكەم ھەلورى و سەيرم كۆد ئەم مندالەى واتيا، كە بوو بە كۆرى من."

پاشا جا كە دىنيا بوو خۇيەتى وتى: "من پاشاى ئەم ولانەم و دەمھەوى كە كۆرەكەت نامەيەك بەرى بۆ كاخ بۆ لای وەزىرەكەم." لەناو نامەكەش نووسىبوو: "ھەر نامەكەتان باز كۆد، ئەم كۆرە بكوژە. ئەگەرئەيش بە ئەمرى منت نەكۆد، دەستور دەدەم فرىت بدەنە ناو سىياچالە." دواجار پاشا نامەكەى دا بە كۆرەكە و گوتى: "ئەوہ دە سگەى زىرە، بۆ خۆت، برۆ بۆ ناو شار و كاخەكەى من بدۆزوہ و نامەكەم بدە بە دەستى وەزىر. بەس نامەكە دەين بە شەخسى وەزىر بدەى، نە بەكى دىكە."

كۆرەكەش نامەكەى برد و رۆيشت بەرەو شار. گەيشتە ئەوى، بىك خرى خوراد و لەناكو باخىكى زۆر جوانى بىنى كە لە ناوى كچىكى زۆر جوان و بىوئىنە لەگەل نەوكەرەكانى خەرىكى خردان بوو. ئەوھەش كچەكەى پاشا بوو. كە كۆرەكە گەيشتە باخەكە، كچى پاشا خەرىكى پىاسە بوو لە ژىر برى دار. كۆرەكەش ئەم جوانىيەى بىنى، لەجىنى خۇى وەكوو تىرەدار وشك بوو، لەبەرئەوہ بىگەردى ئاوہاى تا ئىستا لە ژيانى دا نەدىبوو. ھەر سەيرى دەكۆد،

تیری نلی دهه خوارد. له ناکاو نامه که که و ته بیری و پرسی له کچه که، کاخی پاشا له کوئییه، ئەو دەبن بروا بۆیه. کچیش سهیری کوری کرد و کورپه که له جوانی خۆی یه کسه هر حیرانتر کرد و ئەمجا پرسی: "له مائی پاشا چیت دهوئ؟"

"من دەبن نامه یه که بهرم بۆ وهزیر"، کورپه که وتی.

"پشامی بده"، کچه که داوای کرد. کورپه که قسه ی پاشای له بیرنه چو بوو، به لام که مکهم که بۆی ده رکوت ئەمه کچی پاشایه، ئەدی نامه که ی رادهستی کرد. دواپی ئەوهی که که نیشکه نامه که ی خویند، داوای کرد له کورپه که که هه ندیک رارهستی، جا تیفکری و نامه که ی هه ندیک گوری بهم شیوه: "ئهی وهزیر، ئەم کورپه ی که ئەم نامه یه بۆ تو دهه نیت، بیه بۆ قسه که و جلوه رگی رازاوهی میرانه بکه بهری و له گه ل کچه که ی من ماره ی بکه. ئەبن زه ماوه ندیک بکه، که له مه و بهر قهت نه بوو بۆ. ئەگه ر تو فه رمانه که م به جی نههینی، دهستوو ر دهدهم فریت ده نه نیو سیاجال." دواپی ئەمه کچه که نامه که دا به کورپه که و ریگای لای وهزیری پی پشان دا.

که گه یشته ده می درگای کاخ، ده روانه کان ریگایان نه دا به کورپه که بچواته ناو و گوتیان: "چیت دهوئ، کورپه که؟"

"من دەبن نامه یه کی پاشا بدهمه وهزیر"، کورپه که ولامی دایه وه.

"نامه که بده به خۆمان، ئیمه دهیدهینه دهستی"، ئەوان وتیان.

ئهویش وتی: "نا چتی وا نا، پاشا دهستووری داوه، که نامه که بهس بهد هستی وهزیر بدهم." ئەمجا ده روانه کان ریگایان دایه و ئهویش رۆیشته ناو بۆ لای وهزیر. وهزیر که نامه که ی بینی، یه کسه ر کورپه کچی ماره کرد له یه که و دهستووری دا زه ماوه ندیک ی گه و ره ساز بکه. کورپه ده یه می شوانه که ش جلوه رگی میران کرده بهری و زۆر بیوتنه تر و جوانتر بوو. زه ماوه ند کرا و هه ف شهو و هه ف رۆژ هه لپه رکچی و جیژن و شابی بوو.

دواپی ماوه یه که پاشا ده گه رپته وه بهروه مال و هه ر گه یشته جی به وهزیری گوت: "فه رمانه که ی منت به جی کرد؟"

"به لئی قوریان، هه ر بهو شیوه یه پی جه نابت ئەمرت کرد بوو، زه ماوه ندیکان ساز کرد، که وینه ی تا ئیستا قهت نه بووه"، ولامی وهزیر

"زه مانوه ندی چی؟"، پاشا به سه ر سوورپماوه یی

ئهویش وتی: "ئهو زه ماوه نده ی له ناو نامه که دهستوورت دا بوو، که ئەو کورپه ی که نامه که ی دهه نیت، له گه ل کچه که ت زه ماوه ند بکا."

پاشا ئەمه ی بیست، له داخانا سوور و کره بوو، به لام نهیده توانی هیچ بکات. زانی که که سیک نامه که ی دهسکاری کرد بوو و تازه کار له کار تراز اووه و کوری ده یه می شوانی بووته زاوای.

ئیت زانی که ئاخری قسه ی هه ساوگه ره کان جی خۆی گرت و هاته دی، چوون ئەو شته ی که له ناو هه ساره کان دا نووسراوو بوو، کهس ناتوانی بیگورئ.